

somme. Resultatet er nu dette, at ikke alene alle permanente Værker har modstaaet Havets Angreb, og i Forening med de bagved opførte Diger fuldstændig værnnet det bagved liggende Land, men ogsaa de saakaldte Strømbrydere, og de øvrige lettere Værker, som efterhaanden ere forstærkede, have holdt sig godt, saa at vi nu i de Foranstaltninger, som endelig af Kystsikringskommissionen ere foreslaaede til Sikkring af den hele Limfjordsstange føle os fuldt beroligede og forvisede om, at vore Huse og Jorder derved vil kunne bevares og værnes mod Havets Ødelæggelser, naar de udføres i en saa nær Fremtid som muligt, hvorimod vi, naar dette ikke sker, kun kan se Fremtiden med den højeste Grad af Sorg og Bekymring i Møde, fordi Alt, hvad vi have, vore Huse, vore Jorder og vor Fjstermærning med, er truet med Ødelæggelse og Tilintgjørelse, naar Vesterhavet faar Lov til uhindret at fortsætte sit Ødelæggelsesværk imod vor Kyst, hvor der intet Værn er tilveiebragt.

Den af Hr. Justitsraad Bonne fremsatte Paastand, at ved Siden af enhver Lokalitet, der beskyttes ved Høfder, er Bortskjæringen af Kysten stærkere, og at som Følge deraf have Høfderne nord for Bobbjærg foraarsaget en stærkere Bortskjæring af dette, er fuldstændig urigtig og blottet for al Grund. Thi om end Bobbjærgsiden Værkerne Nord for byggedes, og Kysten der nu er bleven sikret mod Bortskæring saa at Bobbjærg er rykket længere tilbage end denne, er dette i hvert Tilfælde mindre, end hvis der ingen Høfder havde været nord for det, og hans Paa-stand om, at der nu stæres stærkere bort enten af Bobbjærg eller af hverjenshelst anden Kyststrækning, der ligger umiddelbart ved Siden af Kystsikringsværkerne, siden disse opførtes, er fuldstændig urigtig og blottet for enhver Grund. Desuagtet anse vi Sikringen af Bobbjærg for aldeles nødvendig, og Kommissionen har heller ikke været blind for Betydningen deraf, da den har foreslaaet Opførelsen af 12 Værker derved, som helst snart maatte paabegyndes for at holde Forstranden og derved efterhaanden sikre det bagved liggende Land med Fyrtaarnet og flere andre derved værende store Værdier imod at ødelægges. Det maa derfor ogsaa i højeste Grad beklages, ligesom det maa anses for en stor Ulykke for os og mange flere, hvis der skulde blive taget Hensyn til Hr. Bonnes urimelige og grundløse Paastand om, at Planen for Kystsikringen hellere maa forlades i Dag end i Morgen. En saadan Paa-stand kan umulig fremsættes af Noget, som virkelig er kjendt med Forholdene her paa Kysten og har set Virkningen af de allerede opførte Værker til Sikkring af denne. Man faar Indtryk af Hr. Justitsraad Bonnes Pjeces Paalidelighed, naar man ser ham bedømme Harbøre Sogns Værdi. Harbøre Sogn har et Indbyggerantal af ca. 1500 Mennesker, der bo i ligesaa værdifulde Bygninger, som ellers er almindelig paa Landet, og at en Del af disse ernære sig af deres Jorder, bevises af, at der for Tiden haves ca. 140 Heste, 1200 Fælcreaturer og 2000 Faar — og at det tværtimod Hr. Justitsraadens Mening, at der ingen Værdier er nær Havet, er Tilfældet, at saafremt Digerne skulde flyttes 1000 Fod tilbage, hvilket snart vil ske saafremt Beskyttelsesarbejderne ophøre, da er der 5 Gaarde med Bygninger, som skal bort, nemlig Knoppergaard, Salobsgaard, Rønsgaard, Thygaard og Silsgaard, foruden mange Huse med mer eller mindre Jordtilliggende; lidt længere tilbage ligger der mange baade Huse og Gaarde. Alle vi, der bo her langs denne Kyststrækning, som der nu i flere Aar har været arbejdet paa at beskytte, ville derfor meget beklage, hvis disse Arbejder ikke skulde fortsættes; vi have havt rig Leilighed til at erføre den store Nytte, de gjøre, og navnlig ville gjøre, naar de efterhaanden udstrækkes over denne Kyststrækning der, særlig er udsat for at bortskæres og ødelægges. Men ikke alene for den Del af Kysten, som er bestemt til at skulle beskyttes, vil Kystsikringsforanstaltningerne have den Betydning, som vi med god Grund tillægge dem, men naar hele Planen gennemføres saaledes, som den nu endelig er vedtagen af Kommissionen, og som ikke alene gaar ud paa at beskytte Limfjordsstangen og forhindre Oversvømmelser over denne, men tillige ved Indsnævring og Regulering af Thyborøn-Kanal, vilde faae en overordentlig stor Betydning ved at forhindre Oversvømmelser og Ødelæggelser paa Limfjordens Kyster.

Vi tillade os derfor ærbødigst, at andrage hos det høitærede Finantsudvalg om, at Summen der er opført paa Finantslovsforslaget, for næste Finantsaar, maa blive bevilget, og at de Foranstaltninger, der efter langvarige Overveielser og Forsøg